

KAMUNIKAT.org

Адуэтае беларускае мастацтва
Серыя заснаваная ў 2008 годзе

Алесь РОДЗІН
Альбом

Адказы за выпуск Уладзімір Гіламедаў

Падпісана да друку 29.09.2008. Формат 60х84/8
Папера афсетная. Гарнітура "Palatino". Друк афсетны.
Ум. друк арк. 3,8. Ул.-выд. арк. 2,1. Наклад 100 асоб.
Замова ...

Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства "Галіяфы"
ЛП № 02330/0150300 ад 08.04.2008 г.
Вул. Брылеўская, 11-44, 220039, г. Мінск.
E-mail: vish@bk.ru
www.goliafy.com

Паліграфічнае выкананне:

УДК 75(476)(084.1)
ББК 85.143(4Бел)я6
Р60

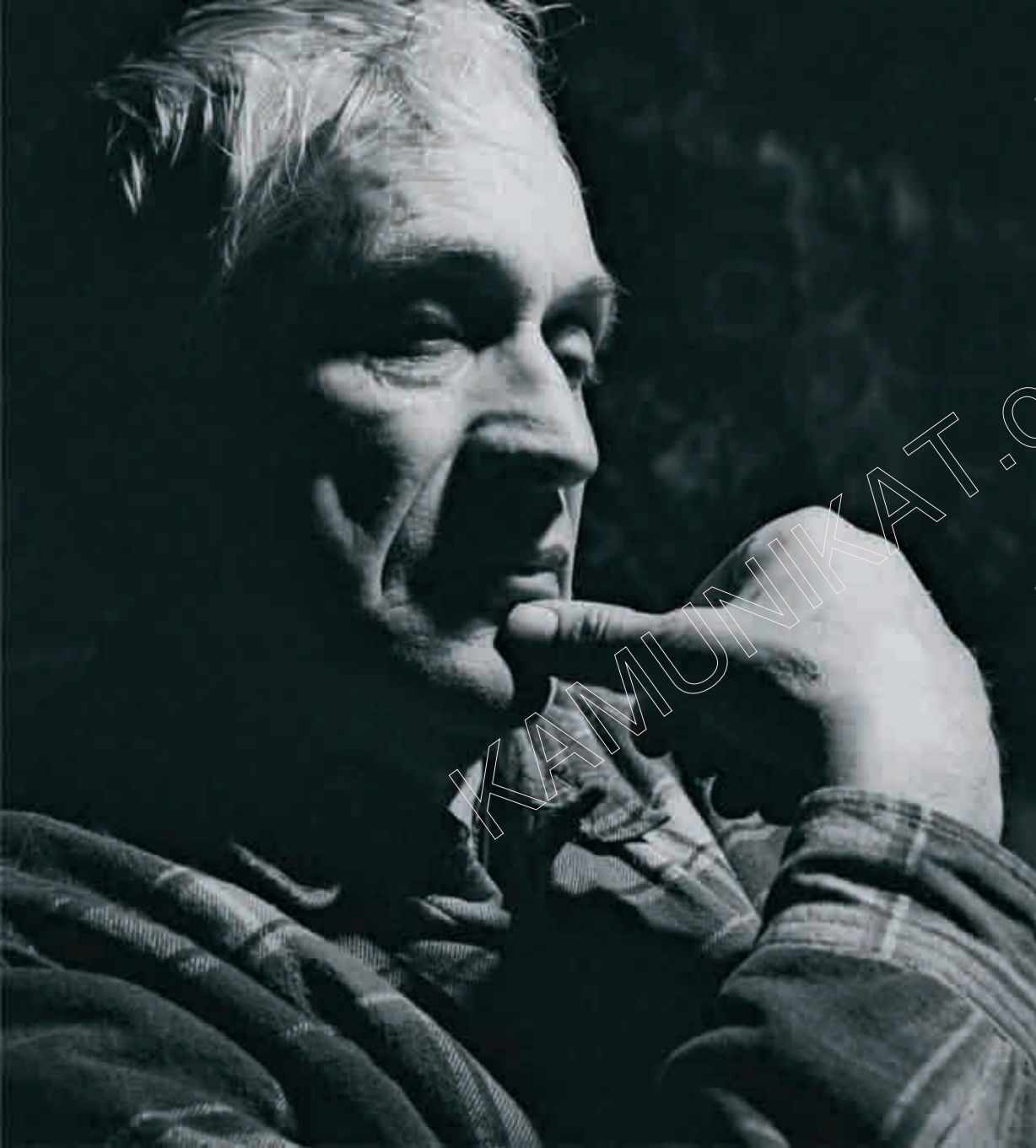
ISBN 978-985-6906-11-7

© Родзін А., 2008
© Фота. Ждановіч С., 2008
© Афармленне. ПВУП «Галіяфы», 2008

KAMUNIKAT.org

АЛЕСЬ РОДЗІН
ALES RODIN

ЖЫВАПІС 1975 – 2008
PAINTING 1975 – 2008

Выставки

- 1971 – выставка молодых мастакоў, Нацыянальны музей, г. Мінск, Беларусь
1976 – рэспубліканская выстава, Нацыянальная галерэя, г. Мінск, Беларусь
1980 – персанальная выстава, зала Саюза мастакоў, г. Мінск, Беларусь
1988 – персанальная выстава «Час пік», Музей Вайны Айчыннай вайны, г. Мінск, Беларусь
1989 – груповае выстава «Скарбонка беларускага авангарду», г. Мінск, Беларусь
1990 – выстава «Кіч Насандры», Нацыянальная галерэя, г. Мінск, Беларусь
1991 – персанальная выстава, Цэнтральны дом мастакоў, Масква, Расія
1992 – груповае выстава «Арт-шок», Палац мастацтваў, г. Мінск, Беларусь
1993 – груповае выстава, г. Джулія-Нова, Італія
1994 – персанальная выстава, галерэя «Шостая лінія», г. Мінск, Беларусь
1994 – персанальная выстава, Цэнтр эксперыментальнага мастацтва, г. Флісінген, Нідэрланды
1996 – персанальная выстава, галерэя IFIAC, г. Брусель, Бельгія
1997 – груповае выстава, выставачны цэнтр Хэрберта, г. Парыж, Францыя
1998 – выстава «Пагоня», Нацыянальная галерэя, г. Мінск, Беларусь
1999 – персанальная выстава, Нацыянальная галерэя, г. Мінск, Беларусь
2001 – персанальная выстава «Дач-1», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2002 – груповае выстава, галерэя П'ера Кардэна, г. Парыж, Францыя
2002 – персанальная выстава «Дач-2», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2003 – персанальная выстава «Дач-3», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2003 – груповае выстава, г. Клермон-Ферон, Францыя
2004 – персанальная выстава, Нацыянальная бібліятэка, г. Мінск, Беларусь
2005 – персанальная выстава «Вольнае падзенне», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2006 – персанальная выстава «Калі-Юга», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2007 – персанальная выстава «Ахвяры мастацтва», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія
2008 – груповае выстава, Музей нонканфармізму, г. Санкт-Пецярбург, Расія
2008 – выстава «Біенале жывалісу», Нацыянальная бібліятэка, г. Мінск, Беларусь
2008 – персанальная выстава, галерэя «Добрыя мыслі», г. Мінск, Беларусь
2008 – персанальная выстава «Дач-5», Музей сучаснага мастацтва, г. Мінск, Беларусь
2008 – персанальная выстава «Ахвяры мастацтва», галерэя «Тахелес», г. Берлін, Германія

Працы знаходзяцца ў Нацыянальным музеі, г. Мінск, Беларусь, Музеі сучаснага мастацтва, г. Мінск, Беларусь, і ў прыватных калекцыях Германіі, Расіі, Беларусі, Бельгіі, Францыі, Нідэрландаў, ЗША, Швецыі, Швейцарыі, Італіі, Англіі

Exhibitions

- 1971 – Exhibition of Young Artists at the National Museum, Minsk, Belarus
1976 – Republican Exhibition at the National Gallery, Minsk, Belarus
1980 – Personal Exhibition at the Hall of the Belarusian Artists Union, Minsk, Belarus
1988 – Personal Exhibition "Rush Hour" at the Museum of the Great War, Minsk, Belarus
1989 – Group Exhibition Treasure of the Belarusian Avant-garde, Minsk, Belarus
1990 – Exhibition Cassandra Call, National Gallery, Minsk, Belarus
1991 – Personal Exhibition at the Centre House of Artists, Moscow, Russia
1992 – Group Exhibition "Art Shock" at the Palace of Arts, Minsk, Belarus
1993 – Group Exhibition, Julia-Nova, Italy
1994 – Personal Exhibition at the Gallery "The Sixth Line", Minsk, Belarus
1994 – Personal Exhibition at the Centre of Experimental Arts, Vlissingen, Netherlands
1996 – Personal Exhibition at the Gallery IFIAC, Brussels, Belgium
1997 – Group Exhibition at Herbert Exhibition Centre, Paris, France
1998 – Exhibition "Pahonia" at the National Gallery, Minsk, Belarus
1999 – Personal Exhibition at the National Gallery, Minsk, Belarus
2001 – Personal Exhibition "Dach-1" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2002 – Group Exhibition at the Gallery of Pierre Cardin, Paris, France
2002 – Personal Exhibition "Dach-2" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2003 – Personal Exhibition "Dach-3" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2003 – Group Exhibition, Clermont-Ferron, France
2004 – Personal Exhibition at the National Library, Minsk, Belarus
2005 – Personal Exhibition "Free Falling" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2006 – Personal Exhibition "Kali-Yuga" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2007 – Personal Exhibition "Victims of Arts" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany
2008 – Group Exhibition at the Museum of Nonconformism, St-Petersburg, Russia
2008 – Exhibition "Biennale of Fine Arts" at the National Library, Minsk, Belarus
2008 – Personal Exhibition at the Gallery "Dobryja mysl'i", Minsk, Belarus
2008 – Personal Exhibition "Dach-5" at the Museum of Contemporary Arts, Minsk, Belarus
2008 – Personal Exhibition "Victims of Arts" at the Gallery "Tacheles", Berlin, Germany

The works are in the National Museum (Minsk, Belarus), Museum of Contemporary Arts (Minsk, Belarus) and in private collections of Germany, Russia, Belarus, Belgium, France, Netherlands, USA, Sweden, Switzerland, Italy, England

АДЗІН З СУЧАСНЫХ

З 1960-х гг. беларускае мастацтва, абіяжаранае акадэмічным баластам, пазбаўленае жывых сувязяў з культурай заходнеэўрапейскіх краін, марудна цягнуцца да сучаснасці. Сучаснасць трэба разумець у дадзеным кантэкście як неабмежаванае права мастакоў выказаць свае адносіны да жыцця без старомодных зваротаў і форм у традыцыйных і нетрадыцыйных відах творчага самавыяўлення.

Мастацтва Алеся Родзіна – з’яўляецца некачэнай для беларускага жывапісу з яго ідэалагічнымі табу і агульнапрынятымі нормамі. Ён пачаў выказаць свае неардынарныя погляды на свет з першых выставачных праектаў 1970-х гг. Яго праця не сустралі паразумення. Падаваліся праммерна складанымі, неадназначнымі. У той час Беларусь была палкам ізаляваная ад еўрапейскіх мастацкіх наваццяў, а тым больш ад амерыканскага поп-артычнага і канцэптуальнага трыумфу. Рэтрарэалізм быў падаўляльным метадам эстэтычнага бачання свету. Мастак інтуітыўна адчуваў, што трэба пераадоляць гэты штучны бар’ер і знайсці для гэтага свой асабісты творчы метада “нон стоп панарама”, што адпавядае назве адной з яго вялікіх карцін. Жывапісныя кампазіцыі будуць на разнапланавым адлюстраванні бязмежнай прасторы, у якой адначасова адбываюцца працэсы ўрбаністычных, геалагічных, тэхналагічных, біялагічных і г.д. Каб звесці іх у адзіную вобразную сістэму, мастак абірае высокую, панарамную кропку бачання і выкарыстоўвае амаль манахромныя колеры ў рознай танальнасці.

Так з’явіліся яго незвычайныя для вузка запраграмаваных беларускіх арт-стандартаў шматзначныя кампазіцыі “Дваіны стандарт”, “Ноч неапазнаных істот”, “Метаполіс”, “Эксперыментальны кантакт”. Мастак адважыўся нават на свой футуралагічны пратноз, ствараючы жывапісны міраж пад назваў “XXI стагоддзе” задоўга да яго пачатку. Яму удалося вызначыць шырокае праблематычнае кола жывапісных перспектыв і зразумець перавагу свайго сінтэтычнага метада ў параўнанні з многімі калегамі, якія тапіліся на месцы, хадзілі па замкнёным коле ў палоне кансерватыўных абмежаванняў.

А. Родзін не спадзяваўся на глыбокае разуменне глядачоў, свочасоваў падтрымку крытыкі. Самастойна і паслядоўна на працягу больш як 30 гадоў свяржаў свой сучасны творчы падыход да мастацкіх залач. Яго творы нараджаліся доўга і марудна. Працэс іх стварэння доўжыўся гадамі. Тым не менш ён здолеў хутка, па эвалюцыйнай спіралі творчага развіцця прайсці эстэтычную дыстанцыю постмадэрнізму і стаць у 1990-х гг. адным з самых прыкметных і шырока вядомых беларускіх мастакоў. Жывапісныя палотны А. Родзіна ўжо не выклікалі непаразумення, а падаваліся актуальным рэзанансам нечаканых гістарычных падзей. Завершэнні яго вобразнага свету пачалі захапляць і прывільнаць сваёй дынамікай і напружаннем. Яны адпавядалі адчуванням глабальных пераменаў, якія многія маглі больш маштабна ўсвядоміць пад уздзеяннем творца мастака. А. Родзін маюць у такіх спрыяльных абставінах паразумення з новымі прывільнікамі свайго творчасці “Апалакіпіс”, завяршае цыкла “Сіндром Адраджэння”, дзе падсумоўвае шлях мастацкіх пераменаў пачатку XX ст. Яны разнапланова перадаюць нешта глабальнае, чаго доўгі час не хапала ў беларускай эстэтычнай самасвядомасці – гэта жывы імпульс сучаснасці. Тое, што ў еўрапейскім свеце творчасці было закладзена і перажыта некалькімі пакаленнямі таленавітых першаракоўцаў, беларускі мастак А. Родзін успрымаў адзін і прапрабоўваў перадаць у сінтэтычнай форме свайго праблемнага жывапісу. Яму ёсць пра што весці дыспут з глядачамі рознай ментальнасці ў новым стагоддзі, якое неўзабаве наступіла. Постмадэрнізм – ужо гісторыя, ён застаўся на апошняй старонцы 1990-х гг. Час ствараць новую ідэю, перадаваць вобразны пратнозны. Мастак звяртаўся на пошукі новага стылю, які адпавядае характару эстэтычных пераменаў 2000-х гг. У паярэннім дзесяцігоддзі пасля пачатку Берлінскага муру ўтварылася адзіная творчая еўрапейская прастора, якая яшчэ свеціць пруткамі, ядвірашанымі праблемамі. Яе неабходна запаніць чымсьці пазітыўным і праўдзвым.

Творы А. Родзіна, між іншым, адлюстроўваюць змаганне супярэчнасці, што сцапілася ў віры рэцэпцыйнага і ірацыянальнага супрацістаяня. Спакусы, антаганізмы, вірусы-мікраарганізмы агрэсіўнасці мінулага стагоддзя кінца не астрыжылі ў гісторыю як цёмны і атрутны асядак. У мастака з 2001 г. з’явілася творчая патрэба на доўгі час змяніць метады творчасці, каб не трапіць пад уплывы розных, не адпаведных часу прагматычных настроў, з якімі мы яшчэ часта сутыкаемся. Яго творчыя шляхі вядуць у Міжнародны берлінскі цэнтр мастацтва “Tacheles”, дзе А. Родзін больш востра адчувае пачаць сучаснасці. Яго новыя творы фармуюць неардынарныя і дынамічныя перспектывы развіцця жывапісу на бліжэйшымі дзесяцішля гады. Гэта – яго творчы “эксперыментальны квадрат” з вялікім сучасным светам, які жыве цалер агульнай праблемамі, здабыткамі, надзеямі.

Яўген Шунеіка

МАЯ КАНЦЕПЦІЯ

Адчуванне цяжару Эпохі, што сыходзіць, баялівыя праявы не менш цяжкія будучыні, чаканне задыхальных зменаў у сферічных прасторах Сусвету апускае чалавечы розум у вір тонкіх энергій бяскошчата хаосу, даюць яму дзіўнае адчуванне невызначанасці розных станаў.

Чалавечая істота робіцца аб’ектам праецыравання вытанчаных агрэсій інфармацыйна-экалагічнага бязмежжа. З’яўляючыся неаддзеленым элементарам экалагічнага эвалюцый, іх завадатарам, іх распусным даншотам, з нязвыкайнай настойлівасцю ствараюць тэхна-мегаітэчыную зону існавання, насычаную ўсабоджэннямі мысладобразных стварэнняў свайго недасканалага розуму, чалавек сам робіцца ахвярай бессэнсоўнай гонкі, супернічаючы з вечнымі непаліснымі законамі сутнасці. Ён, вядуццаючыся з пугай неасэнсаваных інстынктаў, распусшчаючы сутнасць у глыбінях ірацыянальнага і бяскошчата светаформаў і бясформаў, праз жывапісныя палотны дзякуючы пластыцы рытмаў і каліровым структурам спрабуе звязаць макра- і мікракосмас ментальнага, фізічнага і астральнага быцця.

Алесь Родзін

ONE OF THE CONTEMPORARY

Since the 1960s the Belarusian art has been burdened by the academic dead weight, deprived of true relations with the culture of west European countries, crawling slowly to the present. The present should be understood in this context as the unlimited right of the artists to express their attitude to life without old-fashioned appeals and forms in traditional and non-traditional kinds of creative self-expression. Ales Rodzin's art is a completely unexpected phenomenon for the Belarusian painting with its ideological taboos and common norms. He began to express his unordinary point of view of the world from the first exhibitions in the 1970s. His works faced incomprehension. They seemed too difficult and ambiguous. At that time Belarus was completely isolated from the European art innovations and especially from the American pop-art and conceptual triumph. Retro-realism was the overwhelming method of the aesthetic world view. The artist felt intuitively that it was necessary to overcome this artificial obstacle and he found his own creative method for it. “Non-stop Panorama” which corresponds to one of his large canvases. The pictorial composition is built on the multi-planned reflection of the infinite space where at the same time the urban, geological, technological biological and other processes take place. In order to bring them into one imagery system the artist chooses a high panoramic viewpoint and uses almost monochromatic colors in different tonality.

It was the way how his polysemantic compositions, unusual for the narrowly programmed Belarusian art standards, appeared. They are “Double Standard”, “The Night of the Unidentified Creatures”, “Megapolis”, “Experimental Contact”. The artist even had the courage to present his futurologic forecast, creating the pictorial mirage under the title of “The 21st Century” long before its beginning. He managed to identify the wide problematic circle of pictorial perspectives and understand the advantage of his synthetic method in comparison to other colleagues who made no headway and paced the rounds captured in conservative restrictions.

A. Rodzin didn't hope for the profound understanding of the audience and timely support of the critique. His works were born slowly and long. The process of their creation lasted for years. Nevertheless he managed to walk the aesthetic distance of postmodernism fast on the evolutionary spiral of the creative development and to become one of the most remarkable and well-known Belarusian artists in the 1990s.

A. Rodzin's pictorial canvases didn't evoke incomprehension; they seemed a topical resonance of unexpected historical events. Turbulence of his imaginary world began to fascinate and attract with their dynamics and intensity. They corresponded the feeling of the global changes that could be understood more profoundly due to the influence of the artist's works. A. Rodzin painted “Apocalypses” and finished the cycle “The Syndrome of Renaissance” in such favorable conditions of understanding with new supporters of his works. In these works he sums up the way of the artistic changes of the second half of the 20th century. They reproduce something important in different aspects: what the Belarusian aesthetic conscience has lacked for a long time – the true impulse of the present.

What was laid and lived through by several generations of talented pioneers in the European world of creative works, A. Rodzin took it alone and tried to reproduce it in the synthetic form of his problematic painting. He has what to discuss with the audience of different mentality in the new century that has unexpectedly come. Postmodernism is already the history. It was left on the last page of the 1990s. It is time to create new ideas and transmit imaginary forecasts. The artist has courage to look for a new style that corresponds to the character of the aesthetic changes of the 2000s. In the last century after the fall of the Berlin Wall the common European creative space was formed, which still has unsolved problems and gaps. They must be filled with something positive and true.

A. Rodzin's works reflect the struggle of the contradictions that grappled in a whirlpool of the rational and irrational confrontation. Temptations, antagonisms, viruses-microorganisms of the aggressive of the last century haven't yet stepped back as muddy and toxic sediment.

Since 2001 the artist has felt the need to change the place of work for a long time in order not to get under the influence of various inappropriate for the present moment pragmatic moods that we often face. His creative paths lead to the international Berlin art center “Tacheles”, where A. Rodzin feels the pulse of the present more sharply. His new works form unordinary and dynamic prospects of the development of the painting for the nearest and distant future. This is his creative “experimental square” with a great contemporary world that lives now by common problems and hopes.

Yauhen Shuneyka

MY CONCEPT

The feeling of the burden of the Epoch that is leaving, apprehensive manifestations of the shadowy future, waiting for the zodiac changes in the spherical spaces of the Universe lowers the human mind into the whirlpool of refine energies of the endless chaos, gives to it a strange feeling of the vagueness of different states.

The human being becomes an object of projection of refined aggressions of information and ecological infinity.

Being the inseparable element of the ecological evolutions, their instigator and dissolute chain with unusual persistence creating technomegalithic zone of existing saturated with embodiments of mental creation of one's own imperfect mind, the human being becomes a victim of this senseless race competing with eternal unshakable laws of essence.

Extricating from shackles of unconscious instincts fluffing up the essence in the depths of unreal and endless world of forms and non-forms through the paintings due to the plasticity of rhythms and color structures, trying to combine macro and microcosmos of the mental, physical and astral existence.

Ales Rodzin

Міфологема тисячоліття (1995 – 2003), 270/720 см. Палатно, olej
Thaughtendyears Mithologie (1995 – 2003), 270/720 cm. Oil on canvas

▲
Динамічна рівновага (1983). 80/120 см. Палатно, олій
Dynamic Equilibrium (1983). 80/120 cm. Oil on canvas

Круги пізнання (1984). 150/120 см. Палатно, олій
Circles Of Knowledge (1984) 150/120 cm. Oil on canvas